Släkten Wennsten

Kyrkan och prästgården var i äldre tider i hög grad en praktisk angelägenhet för alla sockenbor. De hade enligt lag ansvar för viss del av byggnation och underhåll, något som inte var särskilt populärt – man hade så mycket annat att göra hemma på gården som krävde arbete och pengar. Ett sätt att förenkla och förbilliga var att rekrytera olika slags hantverkare, som fick sin bostad på prästgårdens mark och som kunde anlitas när något behövde göras, inte minst när det gällde löpande underhåll. Smeder finns bland annat noterade på Gillberga prästgårds torp sedan 1700-talets början och framåt.

Murarna var en annan viktig hantverkskategori. I Gillbergas fall har släkten Wennsten varit murardynastin framför andra och det sedan mitten av 1700-talet. Kanske har den första Wennstensfamiljen flyttat in till bygden i samband med den omfattande utvidgningen av kyrkan åren 1731-1733 – och sedan blivit kvar. Muraryrket gick i arv, liksom de kyrkliga uppdragen avseende såväl själva kyrkobyggnaden som kyrkogårdsmurarna. Flera släktmedlemmar kom också att bli byggmästare, men var också viktiga förtroendemän inom sockenpolitiken.

I släktgraven finns åtminstone följande personer gravlagda: Lars Wennsten (1775-1841) med hustrun Stina Fredriksdotter (1790-1865), sonen Anders Wennsten (1812-1883) med makan Gustava Andersdotter (1814-1892) samt flera efterkommande. En ung släktmedlem, Karl Harald, har kyrkogårdens högsta gravsten rest över sig och föräldrarna (Gravnummer 090620).

I släktgraven finns åtminstone följande personer gravlagda: Lars Wennsten (1775-1841) med hustrun Stina Fredriksdotter (1790-1865), sonen Anders Wennsten (1812-1883) med makan Gustava Andersdotter (1814-1892) samt flera efterkommande. En ung släktmedlem, Karl Harald, har kyrkogårdens högsta gravsten rest över sig och föräldrarna (Gravnummer 090620).